

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 470

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 august 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE				
661.	— Decret privind recunoașterea în funcție a unui cleric	2		
662.	— Decret privind recunoașterea în funcție a unui cleric	2		
663.	— Decret privind recunoașterea în funcție a unui cleric	3		
664.	— Decret privind recunoașterea în funcție a unui cleric	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 169 din 22 mai 2001 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale	4-6			
Decizia nr. 172 din 23 mai 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 505 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală	6-9			
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
26.	— Ordonanță pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare	9-11		
751.	— Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii			
			Populare Democratice Coreene privind înființarea Comitetului economic, științific și tehnic mixt consultativ, semnat la București la 19 octombrie 2000	11
			Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene privind înființarea Comitetului economic, științific și tehnic mixt consultativ	12-14
		758.	— Hotărâre pentru modificarea art. 61 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/1998, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 639/1998	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		1.493.	— Decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămilelor privind modificarea Deciziei nr. 374/2000 pentru aprobarea Normelor privind procedura de vămuire la domiciliu pentru operațiunile de export, precum și a Deciziei nr. 637/2000 pentru aprobarea Normelor privind procedura de vămuire la domiciliu pentru operațiunile de import și de perfecționare activă...	15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI				
		3.	— Norme pentru modificarea Normelor Băncii Naționale a României nr. 1/2001 privind lichiditatea băncilor	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind recunoașterea în funcție a unui cleric**

În temeiul prevederilor art. 29 alin. (3) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 21 alin. 1 din Decretul nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, modificat prin Decretul nr. 150/1974,

având în vedere propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii acestuia nr. 720/2001,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Preacuviosul arhimandrit Gurie (Grigore Georgiu), având titulatura „Strehăianul“, se recunoaște în funcția de episcop-vicar al Arhiepiscopiei Craiovei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 13 august 2001.

Nr. 661.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind recunoașterea în funcție a unui cleric**

În temeiul prevederilor art. 29 alin. (3) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 21 alin. 1 din Decretul nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, modificat prin Decretul nr. 150/1974,

având în vedere propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii acestuia nr. 721/2001,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Preacuviosul protosinghel Varsanufie (Valentin Gogescu), având titulatura „Prahoveanul“, se recunoaște în funcția de episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 13 august 2001.

Nr. 662.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind recunoașterea în funcție a unui cleric**

În temeiul prevederilor art. 29 alin. (3) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 21 alin. 1 din Decretul nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, modificat prin Decretul nr. 150/1974,

având în vedere propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii acestuia nr. 722/2001,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Preacuviosul ieromonah Siluan (Ciprian Șpan), având titulatura „Marsilianul“, se recunoaște în funcția de episcop-vicar al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române pentru Europa Occidentală și Meridională.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 13 august 2001.

Nr. 663.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind recunoașterea în funcție a unui cleric**

În temeiul prevederilor art. 29 alin. (3) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 21 alin. 1 din Decretul nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, modificat prin Decretul nr. 150/1974,

având în vedere propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii acestuia nr. 719/2001,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Preacuviosul arhimandrit Nicodim (Nicolae Nicolăescu), având titulatura „Gorjeanul“, se recunoaște în funcția de episcop-vicar al Arhiepiscopiei Craiovei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 13 august 2001.

Nr. 664.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 169**

din 22 mai 2001

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, excepții ridicate de Anton Sommert în dosarele nr. 3.521/2000 și nr. 3.497/2000 ale Tribunalului București — Secția a III-a civilă și Secția a IV-a civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 10 mai și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la 22 mai 2001.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 12 septembrie 2000 și 25 octombrie 2000, pronunțate în dosarele nr. 3.521/2000 și nr. 3.497/2000, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă și Secția a IV-a civilă — a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale.** Excepțiile au fost ridicate de Anton Sommert, reclamant în cauze civile ce au ca obiect cereri privind acordarea de despăgubiri pentru daune morale.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin art. 1

alin. (3), art. 11, 15, art. 16 alin. (1) și (2), art. 18 alin. (1), art. 20, 21, art. 22 alin. (1) și (2), art. 26 alin. (1), art. 30 alin. (6), (7) și (8), art. 31 alin. (4), art. 48 alin. (3), art. 49 alin. (1), art. 50 alin. (2), art. 123, art. 125 alin. (1) și art. 130 alin. (1) din Constituție, în sensul că îngăduiesc exercitarea dreptului reclamantului la repararea prejudiciului adus onoarei și reputației sale prin săvârșirea de către pârât a unor fapte prejudiciabile.

Instanța de judecată, exprimându-și opinia, apreciază că excepțiile sunt neîntemeiate deoarece textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate. Se arată că potrivit dispozițiilor ordonanței atacate cautiunea se restituie reclamantului „îndată după rămânerea irevocabilă a hotărârii prin care s-a soluționat cererea de acordare a despăgubirilor pentru daune morale, cu excepția prevăzută de art. 2 alin. 2 din același act normativ“.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepțiile sunt neîntemeiate. Se arată că instituirea cautiunii reprezintă o garanție pentru situația în care cererea reclamantului este excesivă sau neîntemeiată, ceea ce poate cauza prejudicii pârâtului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite în cauze de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepțiilor și cele ale părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Obiectul excepțiilor de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 23 mai 2000, în întregul ei.

Autorul excepțiilor susține că aceste dispoziții legale contravin următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 1 alin. (3): „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”;

— Art. 11: „(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) Tratatul ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.”;

— Art. 15: „(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.”;

— Art. 16: „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege. [...]”;

— Art. 18 alin. (1): „Cetățenii străini și apatrizii care locuiesc în România se bucură de protecția generală a persoanelor și a averilor, garantată de Constituție și de alte legi.”

— Art. 20: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.”;

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;

— Art. 22: „(1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant. [...]”;

— Art. 26 alin. (1): „Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.”;

— Art. 30 alin. (6), (7) și (8): „(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictul de presă se stabilesc prin lege.”;

— Art. 31 alin. (4): „Mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.”;

— Art. 48 alin. (3): „Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare săvârșite în procesele penale.”;

— Art. 49 alin. (1): „Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.”;

— Art. 50 alin. (2): „Cetățenii cărora le sunt încredințate funcții publice, precum și militarii, răspund de îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce le revin și, în acest scop, vor depune jurământul cerut de lege.”;

— Art. 123: „(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii.

(2) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.”;

— Art. 125 alin. (1): „Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.”;

— Art. 130 alin. (1): „În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.”

Se susține că, întrucât dispozițiile ordonanței criticate obligă la plata unei cauțiuni de 5% din suma solicitată cu titlu de daune morale, exercitarea dreptului reclamantului la repararea prejudiciului adus onoarei și reputației sale prin săvârșirea de către pârât a unor fapte prejudiciabile este îngreunată.

Examinând excepția, Curtea constată că argumentele invocate în susținerea acesteia nu pot fi reținute. Legea

nr. 146/1997 prevedea, anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2000, scutirea de plata taxei judiciare de timbru pentru cererile având ca obiect stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice.

Cauțiunea instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 reprezintă 5% din suma solicitată cu titlu de daune morale și se restituie reclamantului după rămânerea irevocabilă a hotărârii prin care s-a soluționat cererea de acordare a despăgubirilor pentru daune morale. În aceste condiții cauțiunea este o garanție pentru situația în care cererea reclamantului este respinsă deoarece este neîntemeiată, uneori excesivă, alteori chiar formulată în scop șicanator, pârâtului cauzându-i-se prejudicii prin che-

marea sa nejustificată în judecată. Curtea observă că, de altfel, această instituție este reglementată de Codul de procedură civilă în cazurile prevăzute la art. 325 și 541.

În orice caz instituirea de către legiuitor a unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru, având în vedere situații speciale, nu constituie o discriminare sau o atingere adusă principiului constituțional al egalității în drepturi și nici o obstrucționare a accesului liber la justiție.

Referitor la toate celelalte critici, Curtea constată că în mod evident acestea nu sunt relevante pentru soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate.

Așa fiind, în cauzele de față excepțiile de neconstituționalitate ridicate urmează să fie respinse.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, excepții ridicate de Anton Sommert în dosarele nr. 3.521/2000 și nr. 3.497/2000 ale Tribunalului București — Secția a III-a civilă și Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 mai 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,

Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 172

din 23 mai 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 505 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător

Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Marioara Prodan — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 505 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Virgil Radu în Dosarul nr. 2.383/1999 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 17 mai 2001 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 22 mai 2001 și, apoi, la 23 mai 2001.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 2.383/1999, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă — a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 505 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Virgil Radu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale menționate sunt contrare prevederilor constituționale cuprinse în art. 21, referitoare la accesul liber la justiție, și celor cuprinse în art. 125, referitoare la instanțele judecătorești, deoarece îi îngădesc dreptul „de a se adresa (mai întâi) justiției, respectiv instanței de judecată, în situația în care este nemulțumit de măsurile procurorului dispuse prin ordonanța de scoatere de sub urmărire“, precum și „dreptul de a beneficia de o justiție reală, realizată în cadrul unui proces echitabil de către o instanță de judecată și nu de organe de cercetare penală aflate în subordinea puterii executive [...]“.

Exprimându-și opinia asupra excepției, instanța de judecată consideră că excepția este neîntemeiată, „deoarece, prin stabilirea unui termen de un an de la data ordonanței de scoatere de sub urmărire sau a rămânerii definitive a hotărârii de achitare, nu se încalcă accesul liber la justiție, de vreme ce chiar în conținutul textului a cărui neconstituționalitate se invocă se menționează existența posibilității intentării unei acțiuni în justiție. Pe de altă parte, art. 505 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală nu încalcă nici dispozițiile art. 125 din Constituție, căci în cuprinsul acestuia nu se stabilește înființarea vreunei instanțe extraordinare, care să judece acțiunea prevăzută în cuprinsul art. 505 din Codul de procedură penală“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că textul de lege criticat este constituțional, deoarece stabilirea termenului de un an, în care persoana îndreptățită poate porni acțiunea în despăgubire, nu aduce o limitare a dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției, „întrucât avem de-a face cu un drept patrimonial și regula în această materie o reprezintă prescriptibilitatea acestora“. În final se consideră că „termenul de un an, prevăzut la art. 505 din Codul de procedură penală, este un termen de prescripție a dreptului la acțiune, rezonabil, care asigură condițiile optime celui prejudiciat pentru a exercita o acțiune în justiție în scopul obținerii reparațiilor legale“.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 și 125. Se susține că „stabilirea scoaterii de sub urmărire penală ca moment în care începe să curgă un termen de un an nu este de natură să contravină dispozițiilor constituționale invocate. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 125 din Constituție, acesta conține reglementări privind instanțele judecătorești, reglementări care [...] nu pot fi afectate de dispozițiile art. 505 alin. 2 teza a doua“.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 505 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală, dispoziții care au următorul conținut: „*Acțiunea poate fi pornită în termen de un an [...] de la data ordonanței de scoatere de sub urmărire.*“

Textele constituționale a căror încălcare se invocă sunt art. 21 și 125, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;

— Art. 125: „(1) Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

(2) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare.

(3) Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.”

În opinia autorului excepției dispozițiile legale criticate încalcă principiul constituțional al accesului liber la justiție prin „limitarea termenului de un an de introducere a acțiunii în repararea pagubei «de la data ordonanței de scoatere» și nu «de la data rămânării definitive a hotărârii în plângerea împotriva ordonanței de scoatere de sub urmărire»” și, în acest mod, nu poate „beneficia de o justiție reală”, realizată de o instanță de judecată, „iar nu de organe de cercetare penală aflate în subordinea puterii executive”.

Analizând critica de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, „În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului”, iar în conformitate cu art. 58 alin. (1) din Constituție „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”. Prin urmare, Curtea Constituțională nu este competentă să modifice ori să completeze prevederea legală supusă controlului, astfel cum în speță se solicită de către autorul excepției, deoarece aceste atribuții aparțin în exclusivitate autorității legiuitoare.

Pe de altă parte, Curtea constată că stabilirea de către legiuitor, prin textul de lege criticat, a datei „ordonanței de scoatere de sub urmărire penală” ca dată de la care se calculează termenul de prescripție de un an al acțiunii pentru repararea pagubei, nu numai că nu îngreunează accesul liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, ci, dimpotrivă, lărgeste sfera persoanelor îndreptățite să introducă acțiuni pentru repararea pagubei și cu privire la persoanele împotriva cărora s-a luat o măsură preventivă, iar ulterior au fost scoase de sub urmărire penală prin ordonanța procurorului, ordonanță rămasă definitivă prin neatacarea ei în instanță. Eliminarea din alin. 2 al art. 505 din Codul de procedură penală a tezei a doua ar însemna tocmai o îngreunare a accesului liber la justiție al acestor persoane,

care nu ar mai fi îndreptățite la acțiuni pentru repararea pagubei, deoarece, potrivit tezei întâi a aceluiași alineat 2 al art. 505 din codul menționat, acțiunea ar putea fi pornită în termen de un an numai de la rămânerea definitivă a hotărârii de achitare, iar nu și de la data ordonanței de scoatere de sub urmărire penală. Or, aceasta ar contraveni art. 21 din Constituție.

Curtea mai reține că dispozițiile art. 505 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală nu contravin, de asemenea, nici prevederilor art. 125 din Constituție, referitoare la instanțele judecătorești, deoarece și în speță justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, conform alin. (1), iar nu de instanțe extraordinare, ceea ce ar contraveni prevederilor constituționale ale alin. (2) al art. 125, iar competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege în temeiul alin. (3) al aceluiași art. 125 din Constituție. Totodată, Curtea observă că în speță tocmai propunerea autorului excepției de modificare a textului de lege criticat este contrară prevederilor constituționale ale art. 125 alin. (3), deoarece modificarea procedurii, respectiv a datei de la care curge termenul de un an pentru introducerea acțiunii pentru repararea pagubei, nu este de competența Curții Constituționale, astfel cum s-a mai arătat, ci de competența exclusivă a legiuitorului.

Sub un alt aspect, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr 107 din 1 iulie 1999 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 27 iulie 1999), prin care a respins excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile întregului alineat 2 al art. 505 din Codul de procedură penală, „Art. 48 alin. (3) din Constituție, prin expresia «potrivit legii», lasă la opțiunea legiuitorului stabilirea condițiilor procedurale în care dreptul la reparații poate fi exercitat. Aceeași idee se regăsește și în dispozițiile art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora «Atunci când o condamnare penală definitivă este ulterior anulată sau când este acordată grațierea, pentru că un fapt nou sau recent descoperit dovedește că s-a produs o eroare judiciară, persoana care a suferit o pedeapsă din cauza acestei condamnări este despăgubită conform legii ori potrivit practicii în vigoare în statul respectiv, cu excepția cazului în care se dovedește că nedescoperirea în timp util a faptului necunoscut îi este imputabilă în tot sau în parte»”.

Curtea constată că aceste considerente, precum și soluția pronunțată își mențin valabilitatea, neintervenind elemente noi de natură să reconsidere jurisprudența Curții.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 505 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Virgil Radu în Dosarul nr. 2.383/1999 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 mai 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României, precum și ale art. 1 pct. II.1 din Legea nr. 324/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Plata obligațiilor bugetare se efectuează de către debitori, distinct, pe fiecare impozit, taxă, contribuție sau alte venituri bugetare, inclusiv majorări de întârziere aferente și penalități de orice fel, în următoarea ordine:

a) obligații bugetare cu termene de plată în anul curent;

b) obligații bugetare reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare datorate și neachitate la

data de 31 decembrie a anului precedent, în ordinea vechimii, până la lichidarea integrală a acestora;

c) majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente obligațiilor bugetare prevăzute la lit. b);

d) obligații bugetare cu termene de plată viitoare.

În situația în care debitorul nu efectuează plata obligațiilor bugetare, conform prevederilor alin. 1, creditorul bugetar va proceda la stingerea obligațiilor bugetare pe care le administrează în conformitate cu ordinea de plată reglementată de prezenta ordonanță, despre aceasta fiind înștiințat și debitorul.“

2. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere,

calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Cota majorărilor de întârziere se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, corelată cu taxa oficială a scontului, stabilită de Banca Națională a României.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul obligațiilor bugetare stinse prin compensare, majorările de întârziere pentru neplata acestor obligații se calculează până la data la care compensarea a devenit posibilă, potrivit legii.“

3. **Articolul 13¹ va avea următorul cuprins:**

„Art. 13¹. — Nevirarea sumelor calculate și reținute la sursă potrivit legii de către plătitorii obligațiilor bugetare se sancționează cu o penalitate de 10% din suma reținută și nevirată într-un termen mai mare de 30 de zile.

Penalitatea prevăzută la alin. 1 se aplică și plătitorilor de venituri realizate din România de către persoanele fizice și juridice nerezidente pentru nereținerea impozitului de la aceste persoane.

Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a majorărilor de întârziere și/sau a penalităților.

Sancțiunea prevăzută la alin. 1 și 2 se aplică de către organele competente, o singură dată pentru aceeași sumă reținută și nevirată, respectiv, nereținută, iar aceasta nu înlătură obligația de plată a majorărilor de întârziere și a penalităților de întârziere, conform legii.“

4. **Alineatul 1 al articolului 82 va avea următorul cuprins:**

„La cererea temeinic justificată a debitorilor Guvernul României, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, precum și alte autorități ale administrației publice centrale sau locale, după caz, pot acorda:

a) amânări sau eșalonări la plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare;

b) amânări sau eșalonări la plata majorărilor de întârziere și/sau a penalităților de întârziere;

c) scutiri sau reduceri de impozite și taxe, în condițiile legii;

d) scutiri sau reduceri de majorări de întârziere și/sau penalități de întârziere.“

5. **Articolul 87 va avea următorul cuprins:**

„Art. 87. — Sumele plătite în plus se compensează după cum urmează:

a) cu obligații bugetare cu termene de plată în anul curent;

b) cu obligații bugetare reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, în ordinea vechimii, până la lichidarea integrală a acestora;

c) cu majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente obligațiilor bugetare prevăzute la lit. b);

d) cu obligații bugetare cu termene de plată viitoare, numai la cererea plătitorului.“

Art. II. — (1) Debitorii, cu excepția persoanelor fizice, sunt obligați să întocmească și să depună, până la data de 15 noiembrie 2001, la creditorii bugetari, declarații-inventar privind impozitele, taxele, contribuțiile și alte venituri bugetare neachitate din anii precedenți, aflate în sold la data de 31 decembrie 2000 și neachitate până la data de 30 septembrie 2001, inclusiv majorările de întârziere evidențiate contabil, pe ani fiscali.

(2) Termenele de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a obligațiilor bugetare cuprinse în declarațiile-inventar prevăzute la alin. (1) se întrerup la data de 30 septembrie 2001, după această dată urmând să curgă un nou termen de prescripție.

Art. III. — În termen de 45 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Finanțelor Publice va aproba prin ordin norme metodologice de aplicare a acesteia și modelul declarației-inventar privind impozitele, taxele și contribuțiile și alte venituri bugetare neachitate din anii precedenți, aflate în sold la data de 31 decembrie 2000 și neachitate până la data de 30 septembrie 2001, inclusiv majorările de întârziere evidențiate contabil, prevăzute la art. II din prezenta ordonanță.

Art. IV. — Prezenta ordonanță va intra în vigoare la data de 1 octombrie 2001.

Art. V. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă alin. (3) al art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice

nerezidente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 27 august 1998.

Art. VI. — Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin

Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia de către Parlament.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

p. Ministrul administrației publice,
Ionel Fleșariu,
secretar de stat

București, 26 iulie 2001.
Nr. 26.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene
privind înființarea Comitetului economic,
științific și tehnic mixt consultativ,
semnat la București la 19 octombrie 2000**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 5 alin. 1 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene privind înființarea Comitetului economic, științific și tehnic mixt consultativ, semnat la București la 19 octombrie 2000.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu,
secretar de stat

p. Ministrul industriei și resurselor,
Mihai Berinde,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 26 iulie 2001.
Nr. 751.

A C O R D**Între Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene
privind înființarea Comitetului economic, științific și tehnic mixt consultativ**

Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene, denumite în continuare *părți contractante*, în dorința promovării și dezvoltării în continuare a comerțului, a colaborării economice, științifice și tehnice dintre cele două țări, pe baza egalității și avantajului reciproc, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Părțile contractante au hotărât să înființeze Comitetul economic, științific și tehnic mixt consultativ dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene, denumit în continuare *Comitet mixt consultativ*.

ARTICOLUL 2

Comitetul mixt consultativ studiază posibilitățile și elaborează recomandări privind dezvoltarea continuă a tranzacțiilor comerciale și a colaborării economice, științifice și tehnice dintre România și Republica Populară Democrată Coreeană.

Comitetul mixt consultativ examinează stadiul realizării recomandărilor adoptate în sesiuni și va întreprinde măsuri pentru îndeplinirea lor.

De asemenea, Comitetul mixt consultativ:

1. va examina și va identifica noi acțiuni de interes reciproc în domeniile economic, științific și tehnic;
2. va recomanda și va susține acțiunile de înființare a unor societăți mixte și colaborări în domeniile economic, științific și tehnic, considerate prioritare de cele două părți contractante;
3. va examina acțiuni reciproce în domeniile economic, științific și tehnic prioritare din cele două țări;
4. va sprijini contactele dintre organizațiile comerciale, economice, științifice și tehnice din cele două țări, în scopul dezvoltării relațiilor de cooperare în domeniile comercial, economic, științific și tehnic;
5. va examina situația balanței comerciale și a balanței de plăți între cele două țări și va propune măsuri corespunzătoare, dacă este cazul, în această privință;
6. va sprijini organizarea de misiuni comerciale și economice reciproce ale oamenilor de afaceri aparținând societăților comerciale cu capital de stat sau privat;
7. va elabora și va propune măsuri privind schimburile științifice și tehnice și cooperarea în domenii de interes reciproc.

ARTICOLUL 3

Comitetul mixt consultativ se va întruni alternativ la București și la Phenian și va adopta recomandări care se înscriu în protocolul sesiunii.

Recomandările Comitetului mixt consultativ vor intra în vigoare la data ultimei comunicări prin care ambele părți contractante își notifică reciproc obținerea aprobărilor necesare conform legislației naționale.

Președinții celor două părți contractante în Comitetul mixt consultativ se informează reciproc asupra aprobării protocolului sesiunii respective.

ARTICOLUL 4

Comitetul mixt consultativ este format din reprezentanți ai Ministerului Industriei și Comerțului din România și ai Ministerului Comerțului Exterior din Republica Populară Democrată Coreeană, ca organ permanent, și din reprezentanți ai altor ministere și/sau instituții, în funcție de problematica ce se dezbate cu ocazia sesiunilor Comitetului mixt consultativ.

Fiecare parte contractantă în Comitetul mixt consultativ este compusă din președinte, vicepreședinte, secretar și alți membri.

ARTICOLUL 5

Activitatea Comitetului mixt consultativ se desfășoară în conformitate cu Normele de funcționare a Comitetului economic, științific și tehnic mixt consultativ dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul acord.

Comitetul mixt consultativ poate aduce amendamente la aceste norme cu acordul scris al celor două părți contractante.

ARTICOLUL 6

Prezentul acord va intra în vigoare la data ultimei notificări, când părțile contractante își comunică reciproc obținerea aprobărilor necesare, conform legislației lor naționale.

La aceeași dată Convenția dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene privind înființarea Comisiei interguvernamentale consultative în problemele relațiilor economice și tehnico-științifice dintre cele două țări, semnată la 1 august 1970, își încetează valabilitatea.

Prezentul acord se încheie pe o perioadă nedeterminată.

Pentru Guvernul României,
Radu Berceanu,
ministrul industriei și comerțului

Prezentul acord va expira după 6 luni de la data la care una dintre părțile contractante va notifica celeilalte părți contractante intenția sa de a denunța prezentul acord.

Semnat la București la 19 octombrie 2000, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, coreeană și engleză, textele fiind egal autentice.

În caz de diferențe de interpretare textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene,
Kim Nam Ik,
ambasadorul Republicii Populare Democrate Coreene
la București

ANEXĂ

N O R M E

de funcționare a Comitetului economic, științific și tehnic mixt consultativ dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene

Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene, în conformitate cu prevederile art. 1 din Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene privind înființarea Comitetului economic, științific și tehnic mixt consultativ, au adoptat Normele de funcționare a Comitetului economic, științific și tehnic mixt consultativ, denumit în cele ce urmează *Comitet mixt consultativ*, astfel:

ARTICOLUL 1

Comitetul mixt consultativ va fi organizat la același nivel de către cele două părți contractante și constă din partea română și partea coreeană.

Fiecare parte contractantă în Comitetul mixt consultativ va numi președintele, vicepreședintele, secretarul și ceilalți membri.

Ambele părți contractante se vor informa reciproc asupra componenței și schimbării de membri în Comitetul mixt consultativ.

Sesiunile vor fi deschise participării experților ambelor părți contractante.

ARTICOLUL 2

Comitetul mixt consultativ adoptă procedura convocării întâlnirilor sale ori de câte ori este necesar. Problemele legate de colaborarea comercială, economică, științifică și tehnică vor fi analizate prin consultări directe la nivelul vicepreședinților și/sau al secretarilor celor două părți contractante în Comitetul mixt consultativ.

În cazul unor probleme foarte importante sau în funcție de necesitățile concrete cele două părți contractante vor conveni prin consultări convocarea Comitetului mixt consultativ în sesiune.

Sesiunile vor fi prezidate de președintele părții contractante în Comitetul mixt consultativ din țara gazdă.

Sesiunile vor fi deschise participării experților, depinzând de agenda sesiunii.

ARTICOLUL 3

Data, locul și ordinea de zi a sesiunilor Comitetului mixt consultativ sunt convenite, pe baza propunerilor prezentate de președinții celor două părți contractante, cu cel puțin două luni înainte de ținerea sesiunii.

ARTICOLUL 4

Comitetul mixt consultativ adoptă în sesiunile sale recomandări cu acordul ambelor părți contractante.

Recomandările Comitetului mixt consultativ se aplică de la data ultimei comunicări prin care părțile contractante își notifică reciproc obținerea aprobărilor necesare conform legislației lor naționale.

Președinții celor două părți contractante în Comitetul mixt consultativ se informează reciproc asupra aprobării protocolului sesiunii.

ARTICOLUL 5

Președinții celor două părți contractante în Comitetul mixt consultativ pot soluționa de comun acord, în mod operativ, problemele urgente ale cooperării economice, științifice

și tehnice și ale tranzacțiilor comerciale, care se ridică în perioada dintre sesiuni și care vor fi incluse în protocolul sesiunii următoare a Comitetului mixt consultativ.

ARTICOLUL 6

Secretarii celor două părți contractante în comitetul mixt consultativ vor asigura pregătirea și organizarea sesiunilor Comitetului mixt consultativ și vor menține o legătură permanentă cu organele și cu agenții economici interesați în îndeplinirea recomandărilor adoptate de sesiunile Comitetului mixt consultativ.

ARTICOLUL 7

Cheltuielile legate de desfășurarea sesiunilor Comitetului mixt consultativ, inclusiv de transportul local, sunt suportate de țara organizatoare.

Cheltuielile pentru hotel, masă și pentru transportul internațional ale delegației oaspete, participante la sesiune, vor fi acoperite de țara trimitătoare.

ARTICOLUL 8

Protocoalele sesiunii comitetului mixt consultativ se vor întocmi în două exemplare originale, fiecare în limbile română, coreeană și engleză, toate textele fiind egal autentice.

În caz de diferențe de interpretare textul în limba engleză se consideră hotărâtor.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE pentru modificarea art. 61 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/1998, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 639/1998

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 61 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/1998, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 639/1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 6 octombrie 1998, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. — Clasificarea internațională a resurselor și rezervelor și constituirea fondului național de rezerve conform acesteia se aplică cu caracter experimental până la data de 31 decembrie 2002. Până la aceeași dată, în paralel, se mențin și evidența și mișcarea rezervelor, conform clasificării utilizate până la data intrării în vigoare a Legii minelor nr. 61/1998.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu
Președintele Agenției Naționale
pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 26 iulie 2001.
Nr. 758.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

DECIZIE

privind modificarea Deciziei nr. 374/2000 pentru aprobarea Normelor privind procedura de vămuire la domiciliu pentru operațiunile de export, precum și a Deciziei nr. 637/2000 pentru aprobarea Normelor privind procedura de vămuire la domiciliu pentru operațiunile de import și de perfecționare activă

Directorul general al Direcției Generale a Vămilelor,

având în vedere prevederile art. 73 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1997, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 și nr. 271 bis din 9 octombrie 1997,

emite următoarea decizie:

Art. I. — Normele privind procedura de vămuire la domiciliu pentru operațiunile de export, aprobate prin Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămilelor nr. 374 din 22 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 10 martie 2000, modificată prin Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămilelor nr. 636 din 12 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 17 mai 2000, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2, litera c) va avea următorul cuprins:**

„c) sunt autorizați în calitate de principal obligat, în conformitate cu prevederile Deciziei directorului general al Direcției Generale a Vămilelor nr. 216/2000. Autorizația de principal obligat nu este necesară în cazul în care mărfurile sunt transportate sub acoperirea Convenției TIR sau pe cale ferată;”

2. **La articolul 4, litera h) va avea următorul cuprins:**

„h) autorizația de principal obligat sau o declarație că mărfurile sunt transportate sub acoperirea Convenției TIR sau pe cale ferată;”

3. **La articolul 18, după alineatul 2 se introduce alineatul 3 cu următorul cuprins:**

„În cazul operațiunilor de tranzit pe cale ferată nu se introduc datele referitoare la urmărirea tranzitelor în sistem informatic.”

Art. II. — Normele privind procedura de vămuire la domiciliu pentru operațiunile de import și de perfecționare activă, aprobate prin Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămilelor nr. 637 din 12 aprilie 2000, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 17 mai 2000, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 2, litera c) va avea următorul cuprins:**

„c) sunt autorizați în calitate de principal obligat pe lângă biroul vamal de domiciliere în cazul încheierii regimului vamal de perfecționare activă prin exportul/reexportul produselor compensatoare, în conformitate cu prevederile Deciziei directorului general al Direcției Generale a Vămilelor nr. 216/2000. Autorizația de principal obligat nu este necesară în cazul în care mărfurile sunt transportate sub acoperirea Convenției TIR sau pe cale ferată.”

2. **La articolul 4, litera h) va avea următorul cuprins:**

„h) autorizația de principal obligat pe lângă biroul vamal de domiciliere sau o declarație că mărfurile sunt transportate sub acoperirea Convenției TIR sau pe cale ferată;”

3. **Articolul 18 va avea următorul cuprins:**

„Art. 18. — Mărfurile destinate plasării sub regimul vamal de import sau de perfecționare activă sunt dirijate direct la locurile desemnate sau agreeate de biroul vamal de domiciliere, sub acoperirea unui titlu de tranzit. În acest caz formalitățile vamale aplicabile sunt cele prevăzute în prevederile specifice în domeniu. Locurile desemnate sau agreeate pot fi numai cele menționate în autorizația pentru utilizarea procedurii de vămuire la domiciliu.”

4. **La articolul 20, primul alineat va avea următorul cuprins:**

„— Responsabilitatea transportatorului sau a principalului obligat rămâne angajată până în momentul în care mărfurile sunt puse la dispoziție beneficiarului procedurii.”

Directorul general al Direcției Generale a Vămilelor,
Dinu Mihail Gheorghe

București, 10 august 2001.
Nr. 1.493.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

NORME pentru modificarea Normelor Băncii Naționale a României nr. 1/2001 privind lichiditatea băncilor

În temeiul prevederilor art. 26 alin. (2) lit. a) și ale art. 50 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 38 alin. (1) și (2) și ale art. 45 lit. d) din Legea bancară nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite prezentele norme.

Articol unic. — Normele Băncii Naționale a României nr. 1/2001 privind lichiditatea băncilor, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 20 aprilie 2001, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 34 va avea următorul cuprins:**

„Art. 34. — Prezentele norme intră în vigoare în termen de 3 luni de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, pentru băncile persoane juridice române, și în termen de 9 luni de la aceeași dată, pentru sucursalele din România ale băncilor persoane juridice străine.“

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE
AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI
MUGUR ISĂRESCU

București, 6 august 2001.

Nr. 3.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro